

Rondom de kerkdiensten

ds. Arjan van Lagen

Een terugblik op een bijzondere dienst

Wie op zondag 18 november jongstleden 'op de automatische piloot' vertrok naar De Nieuwe Stad trof daar om half tien een lege zaal aan. De dienst van onze Protestantse Gemeente werd namelijk gehouden in De Drie Stromen in Gaasperdam, samen met de Protestantse Gemeente aldaar en de Presbyteriaanse Gemeente Emmanuel Amsterdam.

Deze drie gemeenten zijn - met instemming van landelijke zijde van de drie kerkgemeenschappen - op weg naar een associatie. Dat is niet een fusie of zoiets, maar een overeenkomst waarbij ze allerlei zaken in gezamenlijkheid ondernemen. Zover is het nog lang niet, maar al gaandeweg proberen we uit te vinden wat zo'n associatie-overeenkomst kan betekenen. In een tijd waarin gemeenten kleiner worden, op zoek moeten naar revitalisatie is het van belang bondgenoten te zoeken, bondgenoten niet veraf, maar dichtbij.

In dat kader stond de dienst van zondag 18 november. Het was de tweede dienst van deze drie kerkgemeenschappen. De eerste keer in het - toenmalige - gebouw van de Presbyterianen 'Matchbox' en om twee uur in de middag. Het was wennen en zoeken naar die vorm waarin de drie kerkgemeenschappen zich konden herkennen.

Deze tweede dienst voelde al veel meer vertrouwd. Misschien omdat het op ons gewone uur was en in een echt kerkgebouw, maar zeker ook omdat de bereidheid groeit elkaar tegemoet te komen en omdat we elkaar ook beter hebben leren kennen. Dat bleek uit alles in deze dienst.

Voor wie geen Engels verstaat, was de dienst volledig te volgen en voor wie het Nederlands niet machtig is, was de dienst ook volledig te volgen.

Er heerste een goede sfeer. Ds. Atze van de Broek die de preek deed, probeerde ons spontaan "Halleluja" te leren roepen. Dat lukte aardig, maar het klonk ook wel een beetje "beschimmeld" zoals de predikant dat noemde. En daarop klonk wel weer spontaan een lachsalvo. Zo waren er genoeg spontane momenten in deze dienst van zang en dans, van woord en weerwoord, van gebed en concentratie. Een dienst die smaakt naar meer. Maar we doen het wel rustig aan. U kunt voorlopig weer "op de automatische piloot" naar de kerk.

Een vooruitblik op de komende diensten

Wij zijn kerkelijk gesproken een nieuw jaar ingegaan met de eerste zondag van Advent.

Een nieuw kerkelijk jaar ligt voor ons, een kerkelijk jaar waarin ook aandacht is voor een afscheid van een oud burgerlijk jaar en voor een nieuw burgerlijk jaar. Wij doen dat in de vorm van een avondgebed op oudejaarsavond.

Maar zover is het nog niet. Eerst krijgen we vier adventszondagen waarop we uit het boek van de profeet Jesaja lezen naast teksten uit het Evangelie naar Mattheus. We volgen daarmee het rooster van Kind op Zondag. Elke zondag zal er daarom bijzondere aandacht zijn voor de kinderen en we hopen dat ook kinderen de weg vinden, samen met hun ouders naar De Nieuwe Stad.

Een en ander vindt dan zijn hoogtepunt in de dienst op Kerstmorgen waaraan ook de cantorij onder leiding van Mariëtte Kroese meewerkt.

Anno Domini 2008

Dan is het nieuwe jaar Anno Domini 2008 aangebroken, een nieuw burgerlijk jaar. En laten we hopen en bidden dat het voor ons allen een goed jaar zal zijn, vrede in ons midden en de geest van Christus die ons vaardig maakt.

Dit jaar valt Pasen heel vroeg. Dat kunt u al zien aan de namen van de zondagen in de maand januari. Na de twee zondagen van Epifanie volgt zondag Septuagesima, de zeventigste voor Pasen. Met andere woorden, nog met de klanken van Kerst en van Epifanie in onze oren, richten we ons reeds naar het grote christelijke feest Pasen.

Pas op!

En dan moet u nog even opletten, want de zondag daarop, zondag Sexagesima, de zestigste voor Pasen, kunt u weer niet "op de automatische piloot" naar de kerk, want in het kader van de gebedsweek voor de eenheid van alle christenen vieren we de zondag in de gezamenlijkheid van de vier eigenaar-bewoners van De Nieuwe Stad. Deze dienst begint om 11.00 uur!

Wij wensen u goede diensten toe, een goede voorbereiding op het Kerstfeest, een rustige jaarwisseling en alle goeds en vrede voor elke dag.

Kerstmis

*Zij waren 'de gewone man',
Die herders in de velden
Zij waren aardig van hun stuk
toen engelen vertelden
dat er een kind geboren was
een 'redder' naar zij hoorden
zij stonden daar verstijfd van schrik
bij 't horen van die woorden.
Ze dachten: "moeten wij nu gaan
En alles achterlaten?
Wat heeft dat allemaal voor zin?
Het zal ons vast niets baten."*

*Toch gingen ze beschroomd op weg
Geen kon er weerstand bieden
aan deze innerlijke stem,
het waren vrome lieden.
Ze kwamen aan in Bethlehem
En vonden wat ze zochten.
Het was een kind, niet meer dan dat.
Toch werd er stil gevochten
tegen de tranen van geluk
toen zij dit kind aanschouwden
en wisten: deze koning zal
van alle mensen houden!*

Overdenking

Annie Vis

*Als Bethlehem geen plaats meer heeft
voor 't kind dat wordt geboren,
alleen een grot nog ruimte geeft
laat zich de hemel horen.*

Zo luidt de eerste strofe van een bijbellied, geschreven door Hanna Lam, waarvan iedere strofe eindigt met het refrein: Gloria in Excelsis Deo. Hoe men op het idee *grot* gekomen is, als geboorteplek van Jezus in Bethlehem, weet ik niet. Feit is dat, toen we als deelnemers aan een Israëltreis in 1994 de Geboortekerk aldaar bezochten, we verzocht werden af te dalen naar de catacomben om daar de grot te zien waar Jezus geboren zou zijn. Dat werd me echter te machtig, het ontbrak er nog aan dat er ergens in Bethlehem nog een stal te zien zou zijn als andere mogelijkheid. "Ach, je wilt het toch gezien hebben," zei onze reisleider-theoloog en volgde de groep naar beneden.

Dat Bethlehem een bedevaartplaats bij uitstek geworden is, hebben we aan de verhalen van Mattheüs en Lucas te danken. Vooral het verhaal van Lucas spreekt tot de verbeelding en draagt daardoor bij aan de romantiek rondom de geboorte van Jezus. Een verhaal dat de kerkvaders goed van pas kwam om in de vierde eeuw het feest van de onoverwinnelijke zon te kerstenen en te vervangen door het feest van de geboorte van Jezus. Ook het evangelie naar Johannes, waarin Jezus als het licht der wereld beschreven wordt, zal daarbij geholpen hebben.

In dezelfde eeuw ontving de bijbelgeleerde Hiëronymus, die toen in Rome woonde, van paus Damatus de opdracht om een definitieve vertaling te maken

van de bijbelse geschriften in het Latijn. Hiëronymus vertrok daarop naar Bethlehem, de plaats van zijn voorkeur om deze taak te volbrengen. Hij stichtte een klooster om daar samen te leven met een aantal monniken. Bethlehem werd toen al bezocht door een gestage stroom pelgrims, ook vanwege de Geboortekerk die keizer Constantijn en zijn moeder Helena daar hadden laten bouwen.

Een jaar later volgden hem twee vrouwen: Paula, een rijke ontwikkelde weduwe, en haar dochter Eustochium. Zij hadden in Rome tot de kring vrouwelijke leerlingen behoord die Hiëronymus om zich heen had verzameld, vrouwen die God wilden dienen en ascetisch wilden leven. Zij hielpen hem met de vertaling van de bijbel - Paula had om die reden hebreuws geleerd- en met de uitgebreide correspondentie die hij had met geleerden en bisschoppen rondom de Middellandse zee.

Paula stichtte drie kloosters in Palestina, die samen met de gemeenschap van Hiëronymus de eerste religieuze groeperingen vormden in het heilige land. Zij stierf op 57-jarige leeftijd en werd begraven in een grot die Hiëronymus voor haar had laten uithakken. Eustochium ging verder met het werk dat zij samen met haar moeder deed en hielp Hiëronymus, die inmiddels blind geworden was, met alles wat nodig was. Ook zij stierf vóór Hiëronymus en werd naast haar moeder begraven. Hiëronymus zelf stierf in 420 en werd begraven naast zijn twee zeer toegewijde vriendinnen.

In Bethlehem staat voor de Geboortekerk een standbeeld van Hiëronymus, de bijbel in zijn linkerhand, in zijn rechterhand een schrijfstift of aanwijsstokje. Op mijn vraag aan de Israëlitische gids of er ook nog iets te zien is dat herinnert aan zijn dierbare Paula en Eustochium, haastte hij zich naar de ingang van de kerk, sloot even de deur zodat op iedere helft daarvan een afbeelding in reliëf te zien was van één van de twee vrouwen.

Ere wie ere toekomt, nietwaar?

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad

ds. Jan van der Meulen

Zoals reeds eerder gemeld hebben de kerkvisitatoeren van de Classis Amsterdam een bezoek gebracht aan onze gemeente en daarom ook de laatste kerkenraadsvergadering bijgewoond. Om deze reden zijn de notulen van de kerkenraadsvergadering van oktober nog niet goedgekeurd, hierdoor ontbreken in dit nummer van Opnieuw de mededelingen vanuit de Kerkenraad. Zij zullen in de volgende Opnieuw worden opgenomen.

Met pijn in het hart

Matthias Havinga

Beste gemeenteleden van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer ik neem per 1 januari afscheid als organist van de Protestantse Gemeente Bijlmer. Met pijn in het hart. 'De Bijlmer', zoals deze kerk bij ons thuis simpelweg genoemd wordt, was een plek waar ik in een stimulerende omgeving het vak van kerkmusicus heb kunnen leren en beoefenen. Een plek waar je tot je recht komt, waar je fouten mag maken, waar je wordt gevormd. Veel mensen waren geïnteresseerd in de manier waarop ik het orgel- en pianospel in de liturgie invulde. Dat is altijd leuk voor een musicus, om reacties te krijgen, zeker als het enthousiaste reacties zijn! Heel bijzonder heb ik het gevonden dat zoveel mensen uit onze gemeente op mijn huwelijk en op mijn examens aanwezig waren, en zelfs op het examen van Hester. Geweldig om zoveel steun te krijgen, dat is nog eens een publiek om voor te spelen!

Nu ga ik verder in een andere kerk, de Lutherse Augustanakerk in Bos en Lommer. Mede dankzij de ontwikkeling die ik in de Bijlmer heb doorgemaakt kan ik de overstap maken naar een baan met meer taken en verantwoordelijkheden. Vanachter de schermen ben ik al een tijdje bezig om nieuwe, goede spelers achter het orgel in de Bijlmer te krijgen. Dit hoop ik ook in de toekomst een beetje in de gaten te houden, zodat de Protestantse Gemeente kan genieten van goede kerkmuziek, en jonge organisten zoals ikzelf het vak kunnen leren op een leuke plek.

Ik kijk terug op een fantastische tijd en zal de gemeente zeker in het oog houden! De predikanten en de hele gemeente wens ik het allerbeste voor de toekomst, zoals mijn 'favoriete' zegen bij de wegzending het verwoordt:

De Heer zal voor u zijn,
om u de rechte weg te wijzen.

De Heer zal naast u zijn,
om u in Zijn armen te sluiten
om u te beschermen tegen gevaren.

De Heer zal achter u zijn,
om u te behoeden voor de arglist van het kwaad.

De Heer zal onder u zijn,
om u op te vangen wanneer u valt.

De Heer zal in u zijn,
om u te troosten wanneer u verdriet heeft.

De Heer zal rondom u zijn,
om u te verdedigen wanneer anderen u aanvallen.

De Heer zal boven u zijn,
om u te zegenen.

Zo zegene de Goede God, Vader, Zoon en Heilige Geest u vandaag, morgen en tot in alle eeuwigheid.

Ouderenkring

Ans Odinot

Velen zien er elk jaar weer naar uit: de creatieve ochtend met Wim Hilderink. En het was als vanouds spannend wat Wim deze keer bedacht had om ons te laten doen.

Het eerste onderdeel was bekend, althans het onderwerp, namelijk bloemstukjes maken. Dit keer werd het een herfstbakje. We leerden met nieuwe ogen kijken naar ogenschijnlijk lelijke bruine bladeren van de plataan; in het scala van herfsttinten kwamen ze verrassend goed tot hun recht. Bij het tweede onderdeel had Wim zich wat verkeken op de kracht van de (overwegend) vrouwenhanden. Vlechten met buigzame takjes bleek voor de meeste aanwezigen te zwaar. Toch vond iedereen het weer een reuze gezellige ochtend. De volgende bijeenkomst is op donderdag 20 december om 9.30 uur. Dan zal ds. Arjan van Lagen voorgaan in de adventviering. Komt allen tezamen!

Daar zit muziek in (vooraankondiging)

ds. Jan van der Meulen

We gaan weer zingen.

En wel op zaterdag 8 maart 2008 met de Protestantse Gemeente te Gaasperdam, de Ghanees Presbyteriaanse Emanuel Gemeente in Amsterdam en onze eigen Protestantse Gemeente te Bijlmermeer. Ons staat een gezellige middag voor ogen waaraan iedereen die van zingen en van muziek houdt mee kan doen. Behalve de officiële koren van de drie gemeenten willen we ook mensen die voor de gelegenheid willen zingen hierbij betrekken en natuurlijk is er ook samenzang. En natuurlijk is dat allemaal niet compleet zonder genoeg eten en drinken. De voorbereidingsgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers uit de drie gemeenten en we willen er een ontspannen en inspirerende middag van maken. Details van het definitieve programma voor deze middag krijgt u via een flyer te zijner tijd. Maar reserveert u alvast in uw agenda voor 2008.

ZANG- EN MUZIEKMIDDAG PGG, PCG EN PGB ZATERDAG 8 MAART 2008 14.00 - 18.00 UUR IN DE NIEUWE STAD
--

Verhalen in de kindernevendienst

Uit: Kind op Zondag

Zondag 2 dec

Een stem in de woestijn

Jesaja 40:1-11

In de woestijn klinkt een stem. De profeet Jesaja vertelt over de weg van de Heer, waarvoor heuvels en dalen moeten verdwijnen. Als Jesaja wil uitleggen hoe God is, moet hij denken aan een schaapherder. Zoals een herder voor zijn schapen zorgt, zo zorgt God voor de mensen.

Zondag 9 dec

Wapens of gereedschap?

Jesaja 2:2-5

Jesaja droomt van een tijd waarin er geen oorlog meer zal zijn. 'Op die dag,' zegt hij, 'zullen mensen hun wapens ombouwen tot gereedschap.'

Zondag 16 dec

Zwijgen wordt juichen

Jesaja 35:1-10

Er komt een dag waarop heel de wereld blij zal zijn: zelfs de woestijn zal lachen, en de tong van een stomme zal het uitjubelen

Zondag 23 dec

Nooit meer beroofd

Jesaja 62:8-63:4

Jesaja droomt van een tijd waarin mensen niet meer de spullen van een ander zullen afpakken. Er zal gerechtigheid komen.

Kerst, 25 december

Kinderen van het licht

Lucas 2:1-20

In een stal in Betlehem wordt Jezus geboren. Herders uit het veld zijn er als eerste bij, maar al snel gaat het nieuws de wereld rond.

Zondag 30 dec

Hij is het!

Lucas 2:33-40

Jozef en Maria nemen Jezus mee naar de tempel in Jeruzalem. Daar ontmoeten ze Simeon en Hanna. Als Simeon en Hanna Jezus zien, weten ze het meteen zeker: Hij is het! Hij is de Messias!

Kinderpagina

Hallo allemaal,

In deze adventperiode is het thema "Een stem in de woestijn" en we lezen verhalen uit het boek Jesaja. In die verhalen vertelt Jesaja over een visioen. Hij droomt over een tijd waarin God bij de mensen zal zijn. Deze verhalen geven ons een beeld hoe God naar ons omziet. Deze verhalen passen ook prima in de hoopvolle periode van Advent tot Kerst.

Groetjes, Margje

Jacki maakte het vakje van de adventkalender open, haalde het chocolaatje eruit en gaf het aan Renate.

"Alsjeblieft. Ik houd niet zo van chocola."

"Nee dank je. Ben een beetje misselijk. Ik heb alle vakjes van de mijne al opengemaakt en de chocolaatjes opgegeten."

Jacki schoot in de lach. "Nu al! Dat is voor zelfs jou een record. We hebben hem gisteren pas gehad op school van Sinterklaas. Meestal duurt het een week voordat jij al de chocolaatjes opgegeten hebt."

"Ik weet het. Ik kon het niet laten. Daarom ben ik nu zo misselijk," kreunde Renate en gaf het chocolaatje door aan Nienke die de hele tijd had zitten dromen. Renate stootte haar aan. "Hé, dromer. Waar zit jij met je gedachten?" "O sorry, ik dacht aan de baby die over 18 dagen geboren wordt."

"Jij bent ook een mooie, Sinterklaas is amper voorbij en jij zit meteen in kerstsfere," zei Jacki. Nienke keek Jacki niet begrijpend aan.

"Ehh. Jacki, volgens mij bedoelt ze de geboorte van een andere baby. Haar moeder is aan het eind van de maand uitgerekend."

"Wacht eens even. Over 18 dagen, zei je, wil dat zeggen dat je moeder op kerstavond gaat bevallen?"

"Ze is dan inderdaad uitgerekend. Maar het kan natuurlijk ook zijn dat het kind eerder of later komt," reageerde Nienke. "Het zou mij wel grappig lijken als je moeder tijdens de kerstnachtdienst bevalt," zei Renate.

Jacki, die het beeld al voor zich zag, schoot in de lach. "Kan het kind meteen de volgende dag het kindeke Jezus spelen in ons kerstspel in de kerk," zei ze.

"Het kan ook een meisje worden," reageerde Nienke.

"Maakt niet uit. Ik denk niet dat de mensen tijdens het stuk gaan controleren of het geslacht van het kindeke wel klopt," zei Renate en ze schoten alle drie in de lach.

Het was kerstnacht. Nienke logeerde bij Renate. Ze keek op de klok, half een. Zou haar moeder al bevallen zijn? Hoe lang duurt zoiets eigenlijk? Ze pakte een leeg glas van het nachtkastje en luisterde ermee aan de muur. Misschien hoorde ze de baby huilen. Maar de muren waren te dik. Ze zette het glas weer terug.

Ze stapte uit haar bed en liep onrustig heen en weer. Renate werd er wakker van.

“Zeg neuroot, laat dat. Er is hier iemand die probeert te slapen.”

Nienke ging op de rand van Renates bed zitten.

“Zou het al geboren zijn? Zou alles goed gaan?”

“Natuurlijk. Als Maria 2000 jaar geleden in een stal een gezonde jongen ter wereld kon brengen, moet het je moeder zeker lukken in een modern huis. Als je twijfelt, moet je maar even naar de kelder gaan. Mijn vader heeft nog wel een boor waarmee je een gaatje in de muur kan boren. Kan je alles in de gaten houden.”

“Echt. Waar is de kelder dan?”

“Waar hij in de meeste huizen is, beneden. Hé, je denkt toch niet dat ik serieus was?”

“Ehh, nee natuurlijk niet.”

Renate kwam overeind en keek Nienke even aan.

“Het komt echt wel goed. Weet je wat ik doe als ik onrustig ben? Dan zing ik altijd liedjes van zondagschool. Daar word ik rustig van.”

“Zullen we samen wat zingen?” antwoordde Nienke zachtjes.

“Alleen als je belooft je zusje naar mij te noemen,” grapte Renate.

“Het kan ook een jongetje worden.”

Nadat ze hun hele repertoire aan kerstliedjes hadden gezongen, kroop Nienke bij Renate in bed en viel in slaap.

De volgende dag hield Nienke haar kleine zusje in haar armen.

“Ze is zo klein. Zo meteen laat ik haar vallen.”

Haar vader lachte en maakte een foto.

“Dat zal wel meevallen.”

Nienke kuste de baby zachtjes op het voorhoofd.

“Ik zal de beste grote zus van de wereld zijn,” fluisterde ze zachtjes.

Een kerk voor velen

Frank Odinot

Voor sommige leden van onze gemeente is het maar moeilijk bij te houden.

Vierkerkendagen, associatiepogingen met Presbyterianen, gezamenlijke diensten met Lutheranen, gezamenlijke diensten met de Protestantse Gemeente van Gaasperdam.

Rijkdom of versnippering?

Wat mij betreft is het de eerste mogelijkheid. Een goed voorbeeld hiervan was de Vierkerkendag op 27 oktober.

De grote kerkzaal was mooi aangekleed en het moet gezegd worden, de Protestantse gemeente was zeer goed vertegenwoordigd.

Er werd door Evelien Wingelaar een inleiding gegeven op de activiteiten, waarin het woord 'kunst' een belangrijke rol speelde. De resultaten waren dan ook kunstzinnig: zes werkstukken die respectievelijk 'verzoening, liefde, hoop, maaltijd, vrede en licht' als onderwerp hadden. Deze zijn te zien in de vergaderkamers aan de prikborden. Producten van gezamenlijke inspanning. Ze zijn de moeite van het bekijken waard.

Ook zo'n samengaan, was de gezamenlijke dienst met de Presbyterianen en de gemeente van Gaasperdam op 18 november. Het is waar, het ging er heel anders toe dan in onze diensten. En dat is wennen. Zelfs als je er volledig open voor staat. Maar op een bepaald moment wordt je toch meegenomen in het enthousiasme, dat vooral tot uiting kwam door het gezang van het Ghanese koor. De vitaliteit die je dan voelt is meeslepend. Ik ben zelf niet zo iemand die gauw 'uit zijn dak' gaat en zeker niet in de kerk. Maar die kant van de religieuze beleving mag er ook zijn. Als het maar niet ordinair of oppervlakkig wordt. En dat is het bij de Presbyterianen zeker niet. Wij hoeven ook niet te worden zoals zij. 'Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is.' We hebben weinig te verliezen en een wereld te winnen.

Een kerk voor velen. Dat ging ook door mij heen toen ik de Kerkenraadsvergadering bezocht waarbij de visitatoren aanwezig waren. Dat was vorige maand al aangekondigd. In het gesprek kwamen onze contacten met de verschillende groepen breeduit aan de orde. Het enthousiasme waarmee onze gemeenteleden zich inzetten voor een scala aan 'werken van naastenliefde' werd als bijzonder prettig ervaren. De visitatoren zagen het als een soort web van draden, waarmee onze gemeente is verbonden met anderen. Ze vonden het ook opmerkelijk, dat er zoveel kerkenraadsleden aanwezig waren. Als ik een eindconclusie moet uitspreken denk ik dat ik mag zeggen dat wij trots op onze kerk mogen zijn. Een kleine, enthousiaste gemeente en in de praktijk toch ook een kerk voor velen.

Voedselbank

namens de diaconie,
Jos de Boer, 696 9805

De Nieuwe Stad wordt uitdeelpunt van voedselpakketten. Dit zal ingaan op de tweede donderdag van januari 2008. Nu moeten alle pakketten afgehaald worden op Kempering. Dit betekent dat cliënten (120 gezinnen) van de voedselbank lang moeten wachten en kriskras door Zuidooost moeten lopen met hun voedselpakket. Op onderstaande tabel wordt duidelijk dat geen extra buskosten kunnen worden gemaakt. Diverse kerken in Amsterdam zijn al uitdeelpunt. Het gaat in De Nieuwe Stad (de G-buurt) om 20 voedselpakketten,

die elke donderdag tegen 17.00 uur worden gebracht. De cliënten komen van 17.30 tot 18.30 hun pakketten afhalen.

De Voedselbank Amsterdam gaat uit van *Meer dan Voedsel Alleen*. De mensen krijgen cursussen aangeboden en worden doorverwezen naar Schuldhulpverlening. Indien mogelijk worden zij aan een baan geholpen. Hiervoor wordt met de cliënten om de paar maanden een intakegesprek gehouden (op Kempering) om te kijken of betrokkene nog in aanmerking komt voor voedsel. De Voedselbank hanteert voor het in aanmerking komen voor een voedselpakket strenge (landelijke) normen. Daaruit blijkt, dat het gaat om een zeer kwetsbare groep mensen. Daar moeten wij steeds van doordrongen zijn. Een huishouden komt in aanmerking voor een voedselpakket als het besteedbare inkomen (voor voedsel, kleding e.d) per huishouden per maand onder de volgende bedragen valt.

soort	aantal kinderen				
huish.	1	2	3	4	5
1 volw.	150	175	225	250	275
2 volw.	200	225	275	300	375

Wij zoeken nog enkele vrijwilligers, die eens in de paar weken anderhalf uur van hun tijd beschikbaar willen stellen, zodat er een rooster kan worden opgesteld.

Egypte - doet de overheid daar dan niks?

Rommert Tjeerdsma

Onze partner BLESS voert allerlei plaatselijke ontwikkelingsprojecten uit: van alfabetisering tot gezondheidsvoorlichting en nog veel meer. Vorige maand hebben we het even gehad over een vuilnisophaaldienst. Wij vinden dat doodnormaal: in Nederland zorgt de gemeente daar voor. Evenals de aanleg van waterleiding of een nieuwe weg, of de bouw van een school.

Egypte is toch geen straatarm land, wat doet de overheid daar dan?

In de beschrijving van plaatselijke projecten en de successen daarvan komen we de rol van de gouverneur of andere overheidsorganen wel tegen. Eén ding is daarbij telkens hetzelfde: de overheid komt pas in actie om voorzieningen aan te leggen wanneer van onderen af flink druk wordt uitgeoefend. Het plaatselijke ontwikkelingscomité van BLESS besluit bijvoorbeeld dat het bestaande schoolgebouw niet meer voldoet omdat het op instorten staat. Men zoekt een plek om een nieuwe school te bouwen. Er wordt een bouwplan gemaakt, geld ingezameld en steun gezocht. Onder andere steun van de provinciegouverneur. Vaak komt die dan wel over de brug, maar pas als er al

heel veel voorwerk is gedaan en een deel van het geld ergens anders vandaan komt. Op plaatsen waar de bevolking niet actief is om zo'n nieuwe voorziening rond te krijgen, komt gewoon geen nieuwe school, of waterleiding, of wat dan ook. Uiteraard is de gouverneur wel bereid om de nieuwe school officieel en feestelijk te openen.

De overheid in Egypte is van boven naar beneden georganiseerd. Er is geen geld om in alle dorpen en wijken basisvoorzieningen te realiseren. Voor een deel komt dat omdat de overheid het geld aan andere dingen besteedt. BLESS werkt met name in de armste dorpen, bijvoorbeeld met veel analfabetisme. Op zulke plekken weten de mensen vaak al helemaal niet hoe je de overheid aan het jasje moet trekken. Het eerste wat BLESS in zo'n dorp doet is het opzetten van een plaatselijk comité, dat moet beslissen waar ter plekke het meeste behoefte aan is. De leden van het comité worden ook geschoold in contacten met de overheid en met mogelijke geldschieters. Onder andere daardoor hebben de projecten veel succes. En als de financiële steun van BLESS na een aantal jaren weer ophoudt, hebben de mensen wel geleerd hoe ze iets voor elkaar moeten krijgen. De ontwikkeling stopt dus niet wanneer er geen geld meer binnenkomt (bijvoorbeeld via Kerk in Actie, van ons en van andere gemeenten) maar die loopt door. De mensen hebben dan geleerd om samen te werken en om voor hun plaatselijke gemeenschap op te komen. Zelf vind ik dit juist een van de sterkste punten van de werkwijze van BLESS.

Dat maakt het wat moeilijk om vanuit de Bijlmer een goede correspondentiepartner te vinden. Wij vinden misschien een waterput of een nieuwe school heel aansprekend, maar misschien besluit zo'n dorp zelf wel dat ze meer behoefte hebben aan een behoorlijke riolering of een asfaltweg. Willen wij daarvan dan foto's ophangen in onze kerk? Wij vinden asfalt vaak niet zo mooi. Maar als je met een nieuwe weg landbouwproducten op de markt kunt brengen en daardoor de inkomens in een heel dorp omhoog gaan, is dat ook belangrijk.

Begin november hebben we als werkgroep-BLESS-Egypte een brief geschreven aan bisschop Youannes, die in 2006 bij ons op bezoek is geweest. Hij staat aan het hoofd van BLESS. We hebben verteld wat voor gemeente we zijn en wat we zouden willen met ons contact met Egypte. De brief wordt overhandigd door Feije Duim, die namens Kerk in Actie de projecten in Egypte bezoekt. Als u dit leest is hij al weer terug en hebben we meer zicht op de mogelijkheden voor rechtstreeks contact. Wij willen graag informatie uitwisselen met iemand die midden in het werk aan de basis staat. Dat staat ook in de brief. Als er antwoord is hoort u meer.

Er is een 'kerk' in cellencomplex Schiphol-Oost

Evangelisch-Lutherse Diaconie

Vrijwilligers gezocht voor kapeldiensten.

Sinds kort zijn er weer kerkdiensten in de kapel van het cellencomplex Schiphol-Oost. Elke maandagochtend om 9.00 uur leest een groep van 30 gedetineerde vreemdelingen uit de bijbel, wordt er gezongen en vindt er een tafeldienst plaats. Deze diensten -vieringen met een open karakter- worden geleid door pastor Martin Schneeberger en ds. Ruud Bosma.

De 'kerkgangers' zijn mensen uit alle delen van de wereld die gemeen hebben dat ze gevangen zitten omdat ze geen geldige documenten hebben en moet worden uitgezet.

In overleg met de justitiepastores zoeken we vrijwilligers die bereid zijn om af en toe deze kerkdiensten bij te wonen en eventueel praktische hulp te bieden (bijvoorbeeld klaarzetten van de stoelen, uitdelen van de liturgie). We zoeken mensen die tegen een stootje kunnen en die dit werk zonder al teveel pretenties willen doen ('aanwezig zijn' is het hoofddoel). Ook zoeken we vrijwilligers die het zingen kunnen begeleiden met fluit, gitaar of eventueel piano. Iets voor u? Neem contact op met uw diaconie of met Hanne Wilzing van de Evangelisch-Lutherse Diaconie Amsterdam (telefoon 404 4708; h.wilzing@diaconie.com)

Autodienst

Indien u mee wilt rijden kunt u zich aanmelden bij Jos de Boer, of bij de rijder van de desbetreffende zondag

	Nellestein	Kortvoort	Garstkamp	Hoogoord
02 december	Marja	Marja	Jan	Henk
09 december	Frank/Ans	Anne	Frank/Ans	Nel
16 december	Jaap	Jaap	Tjitske	Nel
23 december	Henk	Anne	Henk	
24 december	Marja	Marja	Jan	
25 december	Frank/Ans	Frank/Ans	Tjitske	
30 december	Jaap	Jaap	Jan	
31 december	Henk	Anne	Henk	

Een kerk is van blijvende waarde

namens de Kerkrentmeesters,
Tineke Bruggers, Elly Kroese

Ook dit jaar gaan we met bovenvermeld motto de actie Kerkbalans houden. Het is vorig jaar een ijzersterk motto gebleken en de 'bedenkers' van de actie Kerkbalans willen ook dit jaar hiermee aan de slag. Van 13 tot en met 27 januari 2008 worden alle gemeenteleden weer benaderd voor deze jaarlijkse actie, die inmiddels voor de 36^e keer wordt gehouden.

Dingen van blijvende waarde zijn zeldzaam, maar ze bestaan. Ook de kerk is van blijvende waarde, een plek waar iedereen welkom is en zich hopelijk ook thuis voelt. Wij vragen u om het kerkenwerk mogelijk te maken door middel van een financiële bijdrage, daarom bevelen we ook in 2008 deze actie aan. Probeer uw bijdrage te handhaven en, als het enigszins mogelijk is, ook te verhogen.

Wij willen onze bezorgers/-sters van vorig jaar vragen om weer aan deze actie Kerkbalans mee te doen. Op zondagmorgen 13 januari na de eredienst kunnen bezorgers/-sters hun zakje met enveloppen ophalen in de vergaderzaal twee van ons kerkcentrum. In de week daarop moeten de enveloppen bezorgd worden en een week later weer opgehaald. Dit geldt alleen voor de laagbouw wijken en de tehuizen in onze gemeente. De overige wijken ontvangen per post de kerkbalansenvelop en de gemeenteleden worden vriendelijk verzocht hun toezegging in de bijgevoegde antwoordenvelop te retourneren, een postzegel is niet nodig.

Voor uw toegezegde medewerking danken wij u alvast heel hartelijk.
Want ook ónze kerk is van blijvende waarde.

Nieuws van het organistenfront

namens de Kerkrentmeesters,
Elly Kroese

Onze kanjer gaat ons verlaten!

Matthias Havinga, onze organist vertrekt per 1 januari 2008. Hij heeft een mooie baan gekregen bij de Lutherse Kerk in Bos en Lommer, de Augustanakerk. Naast zijn werk als organist krijgt hij ook de leiding over een koor, meer arbeidsuren en veel verantwoordelijkheden.

Na zijn aantreden in oktober 2003 heeft hij ruim vier jaar tot onze volle tevredenheid onze kerkdiensten begeleid. In die tijd hebben vele leden van onze gemeente diverse hoogtepunten in zijn leven mogen meemaken, zoals:

- zijn bachelor examen orgel in de Laurenskerk te Alkmaar in mei 2005
 - zijn huwelijk met Hester in de Vrijburg te Amsterdam in juni 2005
 - zijn bachelor examen piano in de Bachzaal te Amsterdam in juni 2006
- Ook heeft hij gezorgd dat Gijs Boelen in wisseldienst met hem bij ons kwam spelen. Hoewel Gijs momenteel in Duitsland is voor studie heeft Gijs weer gezorgd dat zijn plaats tijdelijk wordt ingenomen door Una Cintina. Zo zet de keten zich hopelijk voort. Alles is echter tijdelijk in deze orgelbezetting, maar we genieten er van zolang het kan.

Op 31 december aanstaande speelt Matthias voor het laatst bij ons in de Oudejaarsdienst en dan nemen wij afscheid van hem. Wij hopen dat u allen komt om zijn afscheid bij te wonen. We zullen hem node missen, maar wensen hem heel veel succes toe in zijn nieuwe baan en verder geluk in zijn leven, samen met zijn vrouw Hester. In mei/juni 2008 doet Matthias zijn Master examen orgel in Grote of Sint Bavokerk te Haarlem op het mooie Christian Müller orgel, gebouwd in 1738. Voor een ieder van ons die zijn examen wil bijwonen verwijzen wij naar zijn website: www.matthiashavinga.com.

Maar intussen heeft de nieuwe organiste voorgespeeld, wat veelbelovend was. Op 6 januari kunt u de Japanse organiste Junko Sakakibara voor het eerst horen: zij speelt dan in de dienst. In het februarinummer zult u nader met haar kennis kunnen maken.

Uit de K-buurt

Irma Blits

Aan het eind van het jaar is het goed verslag uit te brengen.

Wat hebben we gedaan in de K-buurt:

In februari hebben we aan de hand van een door mij geschreven stukje "Wat mij beweegt....", een boeiend geloofsgesprek met elkaar mogen voeren.

In april bezochten we de film The Queen in het mooie Tuschinski theater. Na afloop hebben we doorgepraat over de film en andere onderwerpen. Zo kwamen we tot de ontdekking dat we veel fietsliefhebbers in de groep hebben. Dat heeft geleid tot tweemaal een fietstochtje op zondagmorgen, direct na de dienst. Beide keren hebben we ook aangelegd bij een van de mooie terrassen in deze buurt.

In juni hebben we gewandeld, onder leiding van een gids van 'het Gilde', door de vroegere Joodse buurten van Amsterdam.

In september kwamen we bij elkaar bij Annie Vis, die een inhoudelijk bijzonder interessante avond had voorbereid aan de hand van 'De Heliand': Een Oud-saksisch epos, een evangelieharmonie, geschreven omstreeks 830. Ik weet niet of u dit werk kent. Ik kende het niet en dacht dat Annie een typefoutje had gemaakt. Prompt kreeg iedereen van mij een uitnodiging voor 'De Heiland'.

Sorry mensen. Volgende keer zal ik het eerst navragen voordat ik zomaar iets corrigeer.

In november hebben we opnieuw een film met elkaar bekeken. Ditmaal gewoon in de huiskamer. De film 'Nowhere in Africa' is een film met veel lagen en prachtige beelden. We waren vroeg begonnen, zodat we nog dezelfde avond tijd hadden om wat na te praten.

Naast deze gemeenschappelijke activiteiten heb ik ook individueel contact met een aantal mensen. In 2007 waren er vijf adressen waar ik regelmatig op bezoek ben geweest. Een van de wijkbewoners, René Niessink, bij velen van u bekend, is helaas het afgelopen jaar overleden.

Ik ben blij dat ik namens onze gemeente zijn ouderling heb mogen zijn.

Met elke nieuw-ingekomene heb ik geprobeerd contact te leggen en soms resulteerde dat in een praatje aan de deur. Op een adres mocht ik een kennismakingsbezoek afleggen en werd ik zeer hartelijk ontvangen.

Niet alleen ikzelf heb individuele bezoeken afgelegd. Ook hebben sommige wijkbewoners onderling de weg naar elkaar gevonden. Een van onze wijkbewoonsters is erg betrokken bij de gemeente, maar kan door haar handicap niet naar de kerk komen of aan wijkactiviteiten deelnemen.

Het doet mij heel erg goed dat twee mensen uit onze groep regelmatig contact met haar hebben en haar soms ook met praktische zaken van dienst zijn geweest.

Ik ben heel blij met de vaste kern van betrokken bewoners in deze wijk. Met elkaar hebben ze inhoud aan onze activiteiten gegeven en zo laten zien dat we een gemeenschap zijn.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Kerstviering voor- en door verstandelijk gehandicapten

Op zondag 16 december aanstaande zal om 14.30 uur de Kerstviering voor- en door mensen met een verstandelijke beperking plaatsvinden in: Kerkelijk Centrum "De Bron". Middenweg 74 te Amsterdam - Watergraafsmeer. (kerkzaal open om 14.00 uur.) Deze speciale Kerstviering wordt geleid door: mevrouw pastor Narja van Gaalen - van Veen.

Medewerking wordt verleend door: 'De Huisband H.J. Smit' en het 'Geuzenborgkoor'. De band en Net koor bestaan uit enthousiaste muzikanten en zangers, die met hun spel en zang blijheid en warmte uitstralen.

Het thema: 'Stille Nacht !!' zal op een 'aangepaste' wijze de Bijbelse Kerstboodschap volgen, met als hoogtepunt het Kerstspel: 'Géén Stille Nacht !!!' waarin wij de geboorte van de Here Jezus vieren.

Het wordt een vreedevolle kerstdienst, waarin veel te zien en te zingen is. De dienst zal een uitloop hebben tot ongeveer 16.30 uur. Na afloop van de dienst is er gelegenheid om gezellig na te praten met een kopje koffie, thee of fris en een sneetje Kerstbrood te nuttigen: U bent en jullie zijn van harte welkom ! Wil je zelf meespelen in dit Kerstspel, laat het ons weten !

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met: mevr. M.A van Gaalen, 023 565 77 43 of mevr. H. Peereboom, 020 665 56 28.

Slotviering 550 jaar Unitas Fratrum en 275 jaar Hernhutter zending.

Haydy Nelson

Op 3 november jongstleden vond op het mooie lommerrijke landgoed van de Evangelische Broedergemeente te Zeist het slotfeest plaats ter herdenking van 550 jaar Unitas Fratrum, Broederuniteit.

Gemeenteleden en belangstellenden uit Nederland en daarbuiten waren uitgenodigd om aan deze slotviering deel te nemen. Geheel 2007 vonden er in de verschillende Moravische gemeenten wereldwijd activiteiten plaats om te gedenken dat in 1457 de Broederuniteit in Bohemen was begonnen.

Een belangrijke gebeurtenis die getypeerd kan worden als het begin van het protestantisme in Europa.

Er was gerekend op een grote opkomst vandaar een enorme tent op het Zusterplein. Via beeldschermen kon men de dienst vanuit de witte kerkzaal meemaken.

Wat was de unitas fratrum, de broederuniteit?

De Unitas Fratrum, opgericht door volgelingen van de Tsjechische kerkhervormer Jan Hus (geboren in 1370 en terechtgesteld 6 juli 1415 tijdens het concilie van Konstanz) hadden net als hun voorganger nagedacht over hun verhouding met de rooms katholieke kerk. De kritiek van de leden had zich gericht op de hiërarchie, de praktijken in en buiten de kerk, de verrijking van enkele geestelijken en adellijke heren.

De verbranding van hun leider hebben zij niet kunnen verkroppen, en ze raakten zeer verbitterd omdat zelfs de keizer niet heeft kunnen ingrijpen. Hun vertrouwen was geschonden en zij zochten andere wegen, waarbij geweld en oorlog niet werden geschuwd. In de geschiedenis staat deze strijd bekend als de Hussietenoorlogen.

Met de oprichting van de Unitas Fratrum die de strijdende godsdienstige groeperingen verenigde, was er een eind gekomen aan de oorlog. Om vorm en inhoud te geven aan het protestantse denken werd er gewerkt aan een nieuwe christologie waarbij theologie, pedagogiek en oecumene een plaats kregen. De Heilige Schrift was de enige geloofsbron (sola scriptura). Er werd een ander, eenvoudiger kerksysteem bedacht, met kleine zelfstandige gemeenten. De laatste bisschop was Jan Comenius (begraven te Naarden).

275 jaar Hernhutterzending

Na tijden van betrekkelijke rust laaiden de vervolgingen wederom op. Vlucht en migratie uit Bohemen en Moravië waren het gevolg. De bedreigde Christenen zochten een onderkomen bij de lutheraan Nicolaas Ludwig, Graaf von Zinzendorf, dat aan deze vluchtelingen onderdak bood op zijn landgoed in de buurt van Dresden/Duitsland.

Deze christenen moesten zelf het landgoed bewerken en in eigen onderhoud voorzien. Zo ontstond de kolonie Herrnhut, onder de hoede van de Heer.

12 mei 1727 schiep Zinzendorf onder de naam Unitas Fratrum een vernieuwde Broederuniteit, waarbij hij de visie huldigde dat de religieuze diversiteit aandacht moest krijgen. Hij had een oecumenische gemeenschap in gedachten die de confessionele tegenstellingen van toen te boven zou komen.

Vanuit Herrnhut werd de gedachte ontwikkeld om het woord van Christus, het Evangelie ook buiten de landsgrenzen te brengen en te verkondigen.

In 1732, dus nu 275 jaar geleden, begon de Hernhutterzending in het Caribische gebied op het Deense eiland Sint Thomas. Via Nederland kwamen de Hernhutterzendelingen in de toenmalige kolonie Suriname.

Aanvankelijk was het de zendelingen verboden om het evangelie aan de slaven te brengen. Gaandeweg kregen zij toestemming van het koloniale bestuur voor hun zendingsarbeid. In de viering werd ingegaan op deze periode door middel van vertellingen, sketches, liederen. Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van het westerse christendom. Het was niet alleen een dag van vieren maar ook een dag van herinneren. Zo werd tijdens de lezing 'erfenis verplicht, de toekomst van de EBG' ingegaan op de positieve kanten van dit Moravische protestantisme met de eigen christologie, gastvrijheid, zorg voor de naaste en voor elkaar. Maar ook de negatieve kanten met name als het ging over de houding van de Hernhutters tijdens wereldoorlog II met hun steun aan de nationaal-socialistische denkers en denkende mensen. Een zwarte bladzijde waar niet aan voorbij gegaan kan worden. Desondanks hebben we hier te maken met een vitale, een zich ontwikkelende gemeente in de geest van Von Zinzendorf. Het werk dat hij was begonnen heeft wereldwijde implicaties. Dit werd uitgebeeld met een vlaggenparade door de kinderen van de EBG basisschool (Crescendo) in Amsterdam Zuidoost. Alle landen en (taal)gebieden in de wereld waar de EBG aanwezig is in Europa, Afrika, Amerika, Azië en het Caribische gebied werden door vlaggen gerepresenteerd. Traditiegetrouw was

er veel gemeentezang, solozang, en koorzang. En een typisch EBG-liefdemaal met krentenbol en thee als deel van de liturgieviering. Met een gezellig samenzijn kwam aan dit slotfeest een eind. Namens onze gemeente heb ik de felicitatie overgebracht.

'WMO dat doe je ZO!'

namens het Kerkhuis,
Nico van der Perk

Op donderdag 6 december vanaf 15.30 uur vindt in kerkelijk centrum De Nieuwe Stad in de Bijlmer een bijeenkomst plaats waarop twee publicaties in het kader van het project 'WMO en de kerken' worden gepresenteerd. Dat zijn de boekjes 'Zelf zorgen' en 'WMO, dat doe je Z-O'.

Het laatstgenoemde boekje is geschreven door Matthias de Vries van Het Kerkhuis, en het gaat over wat kerken in het stadsdeel Zuidoost (vandaar: Z-O) ondernemen op de terreinen waarop ook de WMO zich beweegt: zorg, welzijn en participatie.

Boodschap aan maatschappelijke problemen?

Bij kerken in de Bijlmer denken veel mensen aan swingende kerkdiensten in aftandse parkeergarages. Maar wat doen deze geloofsgemeenschappen eigenlijk door de week? Hebben zij een boodschap aan de maatschappelijke problemen die er dagelijks in dit stadsdeel spelen?

Wie de publicatie 'WMO, dat doe je Z-O' leest, kan niet anders dan deze vraag met volmondig 'ja' beantwoorden. In twintig portretten wordt geschetst wat kerken in de Bijlmer doen aan versterking van de *civil society*. Naast de migrantenkerken komen ook de gevestigde kerken' aan bod. Al hun activiteiten worden gerelateerd aan de 'domeinen' van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning.

Veelzijdig programma

De bijeenkomst op 6 december heeft een veelzijdig programma:

De boekjes worden aangeboden aan respectievelijk Suze Duinkerke van de gemeente Amsterdam en Harry Verzijl, wethouder Zorg van stadsdeel Zuidoost. Uiteraard reageren zij op de inhoud. Daarnaast is er muziek (een van de groepen van het festival *Sing4Life* en het koor *De Straatklinkers*), een infomarkt en een afsluitende multiculturele maaltijd. Iedereen die te maken heeft met, of geïnteresseerd is in ontwikkelingen op het gebied van zorg en welzijn is welkom. Alle aanwezigen krijgen een gratis exemplaar van de boekjes.

Bijeenkomst 'WMO dat doe je zo': Donderdag 6 december 2007 van 15.30 tot 19.30 uur. De Nieuwe Stad, Luthuliplein 11, Amsterdam Zuidoost. Toegang is gratis. Opgeven (i.v.m. maaltijd) via 020 5353342 of n.vanderperk@diaconie.org.

Op maandag 5 november 2007 kwamen wij weer bijeen. Er waren 18 personen aanwezig. De heer Peter Kruitbosch, beleidsmedewerker van PCOB Zwolle, die zijn collega mevrouw Thea Wiegers verving, hield een lezing over het onderwerp "Voorkoming van sociaal isolement bij ouderen". Hierbij toonde hij een aantal grafieken ter verduidelijking. Uit onderzoek blijkt, dat 12% van de 65 plussers zich in een sociaal isolement bevindt. Vaak zijn deze mensen niet in staat hun situatie op eigen kracht te veranderen. Kortom: eenzaamheid is een groot probleem. De gezamenlijke ouderenbonden gaan dan ook onderzoeken wat zij hieraan kunnen doen onder het motto: " Sociaal isolement: laten wij het samen voorkomen"!

Onze volgende bijeenkomst zal zijn op maandag 3 december. Helaas staat het programma voor deze middag nog niet vast, maar er zal zeker een vooruitblik zijn op Sint Nicolaas! Plaats van samenkomst is Kerkcentrum De Drie Stromen, Renswoudestraat 75, metrohalte Reigersbos. Aanvang 14.00 uur, kerk open 13.30 uur. Alle leden en belangstellenden zijn van harte uitgenodigd! Tot ziens op 3 december! Voor wat betreft de bijeenkomsten van maandag 7 januari en maandag 4 februari 2008 kunnen wij reeds mededelen, dat op deze bijeenkomsten de heer Henk Griffioen voor ons lezingen met dia's zal houden over de onderwerpen: 'Mijn pelgrimstocht naar Santiago de Compostella' en 'Dakloosheid, keuze of noodlot'.

LEZERS SCHRIJVEN

Stilte, nacht en dromen

Cees van Veelen
Uit: Stroomopwaarts

Elk jaar komt er voor een lage prijs een CD uit onder de titel 'Aangenaam Klassiek'. Het is een opwarmertje, om je kennis te laten maken met nieuwe muziek die uitkomt. Dit jaar stond er een muziekstuk op van Zbigniew Preisner, een mij totaal onbekende componist. Maar in het foldertje stond beschreven hoe de hele CD van deze musicus, met de titel: Silence, night and dreams, geïnspireerd was door het bijbelboek Job. En alles wat met dit bijbelboek te maken heeft, volg ik met bijzondere belangstelling. Bovendien is de muziek nog mooi ook. De tekst van dit muziekstuk gaat over spreken. Wat kan er gezegd worden in het aangezicht van de huidige tijd? Hier klinkt de klacht van Job over de bitterheid

van zijn lijden. De tekst gaat verder over het vruchteloos zoeken naar God, terwijl Job weet dat God zelf hem wèl weet te vinden. Het gaat over de beperktheid van het weten en de eindigheid van het leven. Maar het eindigt met een oproep om in al deze omstandigheden simpelweg te doen wat er gedaan moet worden: "Wees niet bevreesd, wees getrouw, ga!"
Als motto bij dit muziekstuk heeft Preisner een gedicht geschreven:

*Waarom zijn de armen zo verslagen in wanhoop?
Waarom voelen de rijken zich steeds meer eenzaam?
Het omvat alles, nacht en dromen.
Stilte die angst opwekt.
Nacht, die verdriet en wanhoop omhult.
Dromen van hoop op verandering.
Sla acht op Job.
Dan zullen we misschien kunnen standhouden
tegen de slogans, de etiketten,
de illusies en de onverschilligheid,
de slaapliedjes die om ons heen klinken.*

Het raakte me dat de kretologie van de moderne tijd, de onverschilligheid en de vooroordelen als 'slaapliedjes' worden betiteld. Je dreigt niet meer alert te zijn en het kwaad dat ons bedreigt wakker tegemoet te treden. De botheid van deze tijd (het recht om te beledigen), het simpele wij/zij-denken, de onverschilligheid over het onrecht in de wereld - op een gegeven moment ga je het haast allemaal normaal vinden. Goedheid, vriendelijkheid, voorkomendheid lijken woorden uit een andere, voorbije tijd. We moeten weer wakker worden en het kwaad niet aanvaarden.

Het inspireert ook om te bedenken dat in de nacht van verdriet er dromen van hoop zijn. Die twee horen bij elkaar.

Zo past dit muziekstuk bij uitstek in de Adventstijd, de donkere dagen voor Kerst die toch al zwanger zijn van het Licht dat komende is.